

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 726/2015
19.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н. – адвоката Г.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 12 К.бр.48/14 од 12.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу 9Кж.1.бр.1295/14 од 08.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н. – адвоката Г.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 12 К.бр.48/14 од 12.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу 9Кж.1.бр.1295/14 од 08.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 12 К.бр.48/14 од 12.09.2014. године окривљени С.Н. је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 18.01.2014. године до 20.01.2014. године и почев од 23.07.2014. године до 12.09.2014. године. Окривљени је обавезан да оштећеном „К.Т.Ш.“ из Н. на име имовинскоправног захтева исплати износ од 95.599,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 52.850,00 динара, као и на име паушала износ од 8.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом према окривљеном је услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 9Кж.1.бр.1295/14 од 08.01.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног С.Н. и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу 12 К.бр.48/14 од 12.09.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Н. – адвокат Г.Г. из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, конкретно због повреде права на одбрану из члана 33. став 2. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине пресуде Основног суда у Нишу 12 К.бр.48/14 од 12.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу 9Кж.1.бр.1295/14 од 08.01.2015. године.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 3) ЗКП).

Одредбом члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбачити захтев за заштиту законитости, ако нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

У конкретном случају, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП и то конкретно због повреде права на одбрану из члана 33. став 2. Устава Републике Србије, истицањем да је пресудама Основног суда у Нишу 12 К.бр.48/14 од 12.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу 9Кж.1.бр.1295/14 од 08.01.2015. године повређено право на одбрану окривљеног С.Н. које је зајемчено Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, обзиром да су током поступка предузимане радње без присуства изабраног браниоца окривљеног, а што је потврђено одлуком Уставног суда Уж-5735/2011 од 17.07.2014. године.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да се одлука Уставног суда Уж-5735/2011 од 17.07.2014. године, коју је у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости доставио уз

захтев, уопште не односи на окривљеног С.Н. и правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 12 К.бр.48/14 од 12.09.2014. године и Апелационог суда у Нишу 9Кж.1.бр.1295/14 од 08.01.2015. године, а које су предмет захтева за заштиту законитости, већ да се наведена одлука Уставног суда односи на друге окривљене и на други поступак (пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1. 3359/11 од 30.08.2011. године), то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н. – адвоката Г.Г. нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП наведени захтев одбацио.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.